

Antonia Pavlic 2-8-2
7019 - 60th Lane
Ridgewood
Brooklyn, N.Y. 11227

AMERICAN IN SPIRIT
IN LANGUAGE ONLY

Serving Chicago, Milwaukee, Waukegan, Duluth, Joliet, San Francisco,
Pittsburgh, New York, Toronto, Montreal, Lethbridge, Winnipeg

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

NO. 192

CLEVELAND OHIO, THURSDAY MORNING, OCTOBER 7, 1971

STEV. LXXII — VOL. LXXII

Delavska stranka našla svojo rešitev za EGS

Posamezni poslanci delavske stranke bodo lahko glasovali za vstop v EGS, ne pa za kasnejše spremembe zakonov v skladu z vstopom Vel. Britanije v Evropsko gospodarsko skupnost.

LONDON, Vel. Brit. — Angleška delavska stranka je v zadregi glede vstopa Velike Britanije v Evropsko gospodarsko skupnost. Zadrega se je pokazala tudi pri glasovanju o strankini resoluciji na kongresu v Brightonu. Za resolucijo, ki je predlagala, naj delavska stranka ne podpre akcije za pristop, niso glasovali vsi delegatje, precej jih je glasovalo proti, ni jih pa bilo tudi malo, ki so se glasovanja vzdržali. To se pravi, stranka se je pri tem glasovanju cepila, kar bi spravilo tiste njene člane, ki so obenem tudi poslanci, v hudo zadrego.

Da prepreči moralne pomisleke, je predsednik stranke H. Wilson našel sledeči izhod: načelno glasovanje v parlamentu ni po njegovem zadnja beseda in ni torej preveč važno. Ker ima vlada v parlamentu večino, bo večina pristop lahko izglasovala brez ozira, kaj bodo sklenili delavski poslanci.

Ko bo pristop postal zakon, bo treba spremeniti celo britansko gospodarsko zakonodajo, ki sedaj temelji na angleški gospodarski neodvisnosti. S pristopom k EGS bo angleška gospodarska neodvisnost pokopana, ker bo angleško gospodarstvo postalo del EGS. Treba bo torej spremeniti vso gospodarsko in del socialne zakonodaje. To bo zahtevalo spremembe v celi vrsti zakonov.

Pri teh spremembah bo stališče delavskih poslancev velikokrat prišlo do veljave, kajti tudi na konservativni strani se bodo pri posameznih zakonih pojavili pomisleki ob predloženih spremembah. Nova besedila zakonov ne bodo torej našla zmeraj podporo od strani vseh konservativnih poslancev, takrat bodo pa glasovi delavskih poslancev prišli do prave veljave. Občni zbor delavske stranke v Brightonu je Wilsonovo stališče odobrilo.

ZDA zanikajo priprave vojaškega nastopa z Izraelom

WASHINGTON, D.C. — Zastopnik državnega tajništva je zanikal, da bi ZDA razpravljale kdaj z Izraelom o skupnem vojaškem nastopu za slučaj kršenja pripravljajočega sporazuma o odprtju Sueškega prekopa.

V kolikor je bil o kakem sodelovanju govor, je bil ta bolj političnega kot vojaškega značaja. Izrael je videl lani v avgustu, da se na besedo in določila sporazumov ne more zanesti. Čeprav je Egipt obljubil, da ne bo spreminjal vojaškega položaja ob Sueškem prekopu, je nastop premirja takoj izrazil za preaknutev raket SAM protiletalske obrambe bližje k prekopolu.

High Winds
Vremenski prerok pravi:

Delno oblačno z verjetnostjo dežja v dopoldanskih urah. Najvišja temperatura okoli 56.

Novi grobovi

Agnes Slovenec

Včeraj je umrla 84 let stara Agnes Slovenec, ki je živela zadnjih 4 leta v Slov. domu za ostarele na Neff Road, roj. Petan v Sloveniji, od koder je prišla v ZDA l. 1910 in živela dolgo na 14821 Hale Ave. Bila je vdova po Antonu, umrlem l. 1929, mati Franka, Edwarda in Josephine Knopick, 11-krat stara mati, sestra Mary Richtammer. Bila je članica Društva sv. Ane št. 4 ADZ in Društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ. Pogreb bo iz Želetovega pogreb. zavoda na E. 152 St. v soboto ob 8.15, v cerkev Marije Vnebovzete ob 9., nato na Kalvarijo. Na mrtvaški oder bo položena nocjo ob 7. Družina pokojne priporoča v njen spomin darove za Slovenski starostni dom na Neff Rd.

Tok beguncev v Indijo še ni prenehal

KALKUTA, Ind. — Poročila oblasti trdijo, da še vedno prihaja iz Vzhodnega Pakistana dnevno do po 30.000 beguncev. Taborišča so povsod prepolna in indijske oblasti kljub vsemu naporu položaju skoro niso več kos.

Prihaja do nemirov, izgrediv in demonstracij v samih begunskih središčih in taboriščih, še bolj pa izven njih, ker gledajo domačini na begunce z nejevoljo. Na eni strani jim odjedajo s pripravljeno vrsto delo za nižje plače zaslužek, na drugi pa poganjajo cene potrebščinam navzgor z naraslim povpraševanjem po njih.

Kanada povedala ZSSR, da noče atomskih preskusov

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Kanadski zunanji minister M. Sharp je v razgovoru s sovjetskimi zunanjim ministrom koncem tedna tu temu sporočil kanadsko nevoljo nad zadnjim sovjetskim megatonskim jedrskim preskusom in pozval ZSSR, naj preneha s poskusi, kot je Kanada tudi že nekajkrat pozvala tudi ZDA.

Gromiko je odgovoril, da to ni mogoče, dokler druge atomske sile s preskusi nadaljujejo.

MEXICO CITY, Mex. —

V tej republikli vlada že 42 let Institucionalna revolucionarna stranka. Če je katero stranko oblast pokvarila, je to. Prišla je v roke zapravljenih in podkupljivih aparatčikov, ki jim je že davno zmanjkalo stika z ljudstvom in njegovimi potrebami. Stranka se drži na oblasti, ker ima v rokah vso administracijo, dosti prijateljev med domačimi reakcionarnimi bogataši in konservativnimi elementi v narodni obrambi. Vladanje sedanjega režima ni ravno učinkovito; kaos in anarhija nista tam neznana pojavi. Seveda jih partijska oligarhija hitro zatire, toda ne za dolgo časa. To se vidi in čuti po tem, da sta mir in osebna varnost zmeraj v nevarnosti, da odpovešta.

Pomanjkljiva je posebno osebna varnost. Oboroženi napadi na blagajne velikih podjetij in bank so postali že nekaj navadnega. Tuje niso tudi ugrabitve bogatašev. Tako so pretekli teden ugrabili milijonarja Almado in ga izpu-

Pakistan obtožuje v ZN Indijo podpiranja upornikov v Bengaliji

Zastopnik Pakistana je v govoru pred glavno skupščino ZN obdolžil Indijo vmešavanja v Vzhodni Pakistan in vojskovanja proti njemu.

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Glavni zastopnik Pakistana v ZN Mahmud Ali je v terek pred glavno skupščino obdolžil Indijo vodenja vojne proti Pakistanu. Indija ne le podpira upornike v Vzhodnem Pakistanu, ampak njene čete tudi same večkrat gredo preko meje ali streljajo preko nje na pakistanske oborožene sile. To se godi že nekaj mesece. Indija ima zbranih na mejah Vzhodnega Pakistana 200.000 vojakov.

Ali je zatrjeval, da je bil Pakistan pripravljen sprejeti opazovalce Združenih narodov na mejnem področju, da pa Indija tega ne mara in je zato tak predlog odklonila.

Zastopnik Indije Samar Sen je odgovoril Pakistanu, da je Pakistan prelomil "mnogo obljub" svojemu lastnemu ljudstvu in sedaj plačuje to v "uporom". Zanimal je, da bi indijske čete kršile mejo Pakistana ali streljale preko nje in izjavljaj, da "dejansko streljajo Pakistanci na nas".

Mahmud Ali je trdil, da Indija ščuva k upor v Vzhodnem Pakistanu. "To niso več mejne praske. To je oborožen avgest ene dežele, članice Združenih narodov — Indije — na ozemlje druge članice Združenih narodov — Pakistana," je izjavil zastopnik Pakistana.

Podkupovanje policije široko razpredeno?

NEW YORK, N.Y. — Zvezno javno tožilstvo preiskuje podkupovanje policije od strani prodajalcev in razpečevalcev mamil. Trdijo, da je to podkupovanje "široko razpredeno" in da naj bi bili posamezniki plačali policiji svoje nemoteno delo tudi po \$25.000.

Politika v Mehiki se bliža novi krizi

stili šele po 60 urah, ko je bilo zanj založeno na dogovorjenem mestu \$240.000. To ni tam nič nenavadnega, nenačuden je bil le pojav, kdo vse si je lastil očetovstvo tega roparskega napada.

Prvi vtis je bil, da so Almado ugrabili komunistični gverilci. To bi pomenilo, da je val levičarskih ugrabitev že preplaval vso Latinsko Ameriko. Hitro so si ugrabitev skušali prilastiti pristaši Gibanja za revolucionarno akcijo. To se je zdelo verjetno, kajti to gibanje je že izvršilo nekaj prav drznih in posrečenih ugrabitev. Saj so baje hoteli ugrabiti tudi ameriškega poslanika McBrida. Koncem tedna so se pojavili še Zapatisti in si lastili zaslug za ugrabitev. Dokazov za svoje junaštvo do sedaj ni mogla navesti nobena med temi skupinami.

Da bo zmeda popolna, so se oglašili tudi desničarski gverilci in trdili, da so ugrabili Almado. Dokazov nimajo nobenih pri rokah. Nastop desničarskih gverilcev opozarja, da v tej deželi obstoja tudi

NATO bo začel pogovor s komunističnim blokom

BRUXELLES, Belg. — Manlio Brosio je pretekli teden preustil mesto glavnega tajnika nasledniku J. Lunsu, bivšemu nizozemskemu zunanjemu ministru. Italijanski diplomat ne bo ostal brez posla, NATO ga je namreč izbral za svojega zastopnika pri razgovorih z Varšavsko zvezo o skupnem sorazmernem zmanjšanju oboroženih sil v Srednji Evropi.

Na njegovo pobudo je NATO sklical sestanek namestnikov zunanjih ministrov NATO držav, ki so na dvodnevni posvetovanjih tu sestavili program, kako naj NATO in države Varšavskega pakta vzporedno sorazmerno omejijo sistem narodne obrambe na obeh straneh železne zaves.

Brosio ima sedaj podlago, da gre k Varšavski zvezi in predloži ideje, ki so bile odobrene na konferenci namestnikov zunanjih ministrov držav NATO. Komunističnim državam se bo mogoče od odgovorn, vedo namreč dobro, da Zahodna Nemčija ne bo pristala na pogajanja, dokler ni pod streho izvrševanje znane berlinske pogodbe.

Bengalski žabarji poškovali ladjo v Chittagongu

DAKA, Vzh. Pak. — Diplomatski viri poročajo, da je skupina gverilskih "žabarjev" poškovala grško petajlsko ladjo Avlos, ki je zasidrana zdaj v pristanišču Chittagong. Od 16. avgusta so izvedli tri podvodni gverilci vrsto napadov in potopili ali poškovali vsaj ducat ladij.

Napad na grško ladjo Avlos naj bi z njeno potopitvijo zaprl dostop do pristanišča v Chittagongu, kar pa se ni zgodilo. Zakaj so si izbrali prav grško ladjo Avlos za ta cilj, ni znano.

Pakistanske oblasti trdijo, da so skupine podvodnih gverilcev "žabarjev" izvežbali v Indiji in jih tam tudi opremili za njihove napade.

Če se zgodi nesreča, vam ne more nihče pomagati, če se nite držali prometnih predpisov.

gverilske organizacije, ki pridigajo levičarsko politiko, na skrivaj pa ugrabljajo ljudi, da se morejo preživeti z odkupninami. Posamezne gverilske skupine še niso povezane med seboj. Vsaka nastopa na lastno pest. To močno ovira boj proti njim. Saj so zadnje čase odkrili kar nekaj gverilskih skupin, ki so se baje vse večbale v Severni Koreji, pa nobena med njimi noče tega priznati.

Tako se Mehika približuje počasi kritičnemu trenutku svoje zgodovine. Da bo tokrat tekla kri, o tem nihče ne dvomi. Ni še pozabljen dogodek na trgu Tlatelolco v Mexico City iz l. 1968. Takrat so na tem trgu demonstrirali študentje, prišlo je pa vojaštvo in začelo streljati v dijake. Pri tem je zgubilo življenje okoli 200 demonstrantov. Tega dogodka-dežela še ni pozabila. Boji se, da bi se utegnili ponoviti. Pozabil ni nauka iz te tragedije tudi predsednik Echeverria in je zato začel uvajati reforme. O uspehu njegovih akcije so mnenja deljena.

Režim sicer trdi, da v njegovi deželi ni nobenih gverilcev. Toda tega mu sedaj nihče več ne verjame. Saj pozna tudi dežela zunaj mest

ŠTRAJK V TIHOMORSKIH PRISTANIŠČIH PREKINJEN

Zvezno sodišče je včeraj na predlog pravosodnega tajništva izdalo odredbo o prekinitvi štrajka pristaniškim delavcem ob tihomorski obali na temelju Taft-Hartley zakona.

WASHINGTON, D.C. — Zvezno sodišče je še sinoči izdalo odredbo o končanju štrajka pristaniškega delavstva v tihomorskih pristaniščih na predlog pravosodnega tajništva v okviru Taft-Hartley zakona. Predsednik Nixon je takoj, ko je dobil poročilo posebne komisije o položaju v pristaniščih na zahodni obali in o stanju razgovorov za končanje tamkajšnjega 98 dni trajajočega štrajka, naročil pravosodnemu tajništvu, naj se obrne na sodišče, kot je predvideno v zakonu Taft-Hartley. Štrajk je prekinjen za 80 dni, da se obe strani pri pogajanjih ohladita in pripravita na nove razgovore, gospodarstvo pa bo prav tako dobilo kratek odmor, da si malo pomaga iz hude stiske.

Predsednik je uporabil Taft-Hartley zakon za prekinitve štrajka na zahodni obali in v Chicago, kjer je zvezni sodnik izdal začasno odredbo o vrnitvi na posel delavstvu pri velikih žitnih elevatorjih 11 velikih družb v pristanišču Chicago. Položaj na vzhodni in zalivski obali še ni zreli za uporabo Taft-Hartley zakona. Začel se je namreč šele pretekli petek in priložnosti za resnična pogajanja še ni bilo veliko. Unija je izjavila, da se je pripravljena vrniti na delo, če družbe podaljšajo sedanjo pogodbo do 13. novembra, dokler je v veljavi zamrznitev plač in cen. Družbe na to niso odgovorile.

Namesto uporabe Taft-Hartley zakona na vzhodni in zalivski obali je predsednik Nixon ukazal zveznim posredovalcem, naj gredo v New York in posredujejo med unijo pristaniškega delavstva in predstavniki nakladalno-prevaževalnih družb ter skladišč za novo delovno pogodbo. Gre za zajamčen leten dohodek, ki ga zahteva unija za svoje članstvo, za nove plače, pokojnine, pa tudi za delovna

pravila, posebno še za obravnavanje kontejnariziranih tovorov.

Zadnje vesti

WASHINGTON, D.C. — Predstavniški dom je včeraj odobrili in poslal v Senat zakonski predlog o znižanju zveznih davkov za 15.4 bilijone tekom prihodnjih treh let v okviru nove Nixonove gospodarske politike. Sodijo, da bo Senat predlog odobrili do konca meseca, četudi nemara z nekaterimi dopolnili v korist revnejših slojev.

WASHINGTON, D.C. — Senat je odobrili 21 bilijonov dolarjev za potrebe narodne obrambe, pa vključil v zakonski predlog 381 milijonov za povišanje vojaških plač, pretežno vojakov, podčastnikov in nižjih častnikov. Predlog vsebuje tudi dopolnilo sen. Mansfielda o umiku vseh ameriških obojnih sil iz Indokine v teku 6 mesecev, če bodo izpuščeni na svobodo ameriški vojni ujetniki v rokah rdečih. Zakonski predlog mora pred konferenco obeh domov, kjer nima izgledov, da bi bil sprejet v sedanji obliki.

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Nixon bo nocjo ob 7.30 preko radia in televizije govoril vsej deželi o drugem razdobju svoje gospodarske politike, ki se začne 13. novembra, ko preneha sedanja zamrznitev plač in cen.

LONDON, Vel. Brit. — Sinoči je vojvoda Mountbatten, ki je vodil britanske sile v boju proti Japonski v drugi svetovni vojni in sprejel tudi japonsko predajo v jugovzhodni Aziji, prišel na razgovor s cesarjem Hirohitom. Razgovor je bil privaten in je bil njegov namen odbiti ostrino objavi, da Mountbatten nima časa za udeležbo pri uradnem sprejemu cesarja.

Jeruzalem, Izr. — David Ben Gurien, "oče Izraela", je dopolnil včeraj 85 let. Za to priložnost sta ga obiskala na njegovem domu v Negevu predsednik republike Zalman Shazar in predsednica vlade Golda Meir.

V okrajni jetnišnici v Dallasu resen poskus upora jetnikov

DALLAS, Tex. — V okrajni jetnišnici v Dallasu je okoli 900 jetnikov pripravilo resen poskus za upor. V ta namen so izdelali tudi primitivno orožje. Poskus se ni posrečil. Jetniška uprava je zatrla, a tekla je kri; upor je povzročil smrt enega jetnika, veliko jih je pa bilo ranjenih. Zdi se, da je deželo zajel pravi val uporov v jetnišnicah. Upor v Dallasu je bil že tretji med resnimi poskusi uporov v 15 dnevih.

Z gongi in cimbalami

HONG KONG. — Ko je abesinski cesar pristal pretekli ponedeljek v Kantonu na Kitajskem, kamor je prišel za 6 dni na uradni obisk, so ga na letališču sprejeli po starem kitajskem običaju z godbo gongov in cimbal.

Iz Clevelanda in okolice

Seja — Podr. št. 25 SZZ ima v nedeljo ob dveh popoldne seja v šoli sv. Vida. Po seji bo zabava.

Fantek je — G. Franku in ge. Marink Tominc Jr., 7126 Donald Avenue, se je rodil prvi otrok — fantek. S tem sta postala g. Franc in ga. Pepca Tominc Sr. na 1011 E. 72 St. prvič stari oče in stara mati, g. Stane in ga. Marija Mrva pa četrtič. Čestitamo!

Zadušnica — V nedeljo ob 10.30 bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Josephino Crtalic ob 27. obletnici njene smrti.

V soboto ob 8. zjutraj bo v St. Mary's v Bedfordu, Ohio, sv. maša za pok. Johna Kresевичa ob 14. obletnici njegove smrti.

Ni mu bilo všeč — Zupan C. Stokes se je včeraj na televiziji jezil nad Cleveland Pressom, ker je razkril, kako je župan razkošno prebival po raznih hotelih dežele na račun mesta. Privoščil si je med drugim prostore za \$115 za eno noč zanj, za spremstvo in varuha pa še posebej.

Za Perka — Unija avtomobilskega delavstva za področje Clevelanda je sklenila pri glavnih volitvah v novembru podpirati za mestnega župana republikanskega kandidata R. S. Perka. Zanj je po vsem sodeč tudi nekaj demokratskih mestnih odbornikov, ki zavračajo "vsvljenega" demokratskega kandidata J. Carneyja. Ta je bil namreč pri primarnih volitvah izvoljen z glasovi pretežno črni volivcev 21. kongresnega volivnega okrožja, ki ima za svojega posebnega kandidata pri glavnih volitvah v novembru "neodvisnega" A. Pinkneyja.

Fantič ustreljen — Včeraj ob pol dveh zjutraj je bil ustreljen 15 let stari Stephen Hlavac, ko se na poziv ni ustavil in bežal s parkališča na Mayfield Rd. in Circle Drive, kjer ga je presenetil stražar L. A. Yohe, ko je stikal okoli avtomobilov. Stražar je šel na parkališče, ko je bil opozorjen, da tam neki moški stikajo okoli avtomobilov. Fant je bil na begu smrtno zadet zadaj v vrat. Oblasti preiskujejo okoliščine smrti.

Rus v ZN zanika vsako zvezo z vohanjem

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Vladimir P. Pavličenko, direktor za zunanje odnose v uradu za javne informacije ZN je označil vesti o tem, da bi on delal za vohunsko službo ZSSR, za "obrekovanje in laž".

The New York Times je preteklo nedeljo objavil, da je V. P. Pavličenko preskušeni oficir K.G.B. sovjetske vohunske službe. To naj bi dognali ameriški varnostni strokovnjaki.

Kaj počne Luna 19?

LONDON, Vel. Brit. — Sovjetska zveza je poslala 28. septembra vesoljsko ladjo Luna 19 proti Luni. Dosegla jo je preteklo nedeljo in začela krožiti okoli Lune. Kaj je prava naloga tega vesoljskega poleta, Sovjetska zveza ni povedala.

AMERIŠKA DOMOVINA

117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 192 Thurs., Oct. 7, 1971

Je Indija še "neuvrščena"?

Indija je obsežna država v južni Aziji, saj meri njena površina preko 1,175,000 kvadratnih milj. Po številu prebivalstva je največja na vsem svetu za L. R. Kitajsko. Na njenih tleh živi koli 550 milijonov ljudi, poleg 9 milijonov beguncev iz Vzhodnega Pakistana. Gospodarsko spada Indija med nerazvite države, njen skupni narodni dohodek na leto se vrta okoli 50 milijonov dolarjev ali okoli \$90 na osebo letno.

Kljub svoji gospodarski nerazvitosti in številnim notranjim težavam je Indija igrala v mednarodni politiki pomembno vlogo, posebno, dokler je bil na njenem čelu pokojni Javaharlal Nehru. Ko je bil svet po koncu druge svetovne vojne razdeljen v dva tabora, ameriškega in sovjetskega, je Nehru vedel, da mora biti v dobrih odnosih z ZDA, od katerih je pričakoval gospodarsko pomoč, pa je vendar vedno gledal z enim očesom proti Sovjetski zvezi, kamor ga je vabilo njegovo socialistično gledanje na svet. Tako je Nehru iskal priložnost in možnost, da bi hodil v mednarodni politiki neodvisno pot.

Prva taka priložnost je bil komunistični vpad v Južno Korejo. Združeni narodi so pod vodstvom ZDA hoteli Južni Koreji na pomoč — celo Titova Jugoslavija je na tihem poslala manjši vojaški odred na stran ZN — Indija pa je pomagala le pri oskrbi zaveznikiških ranjencev. Ko je komunistična napadalnost butnila z vso ostroščjo na dan v Indokini, je Indija odklonila vsako sodelovanje pri njenem zaustavljanju in najprej na tihem, kasneje pa tudi javno zagovarjala in odobrvala rdeče načrte. To stališče je bilo v toliko zanimivejše, ker je Indija sama okusila komunistični napad. Kitajske čete so preko Himalaje prodrle daleč v indijsko ravnino, pa se po svojih uspešnih nastopih jeseni 1962 same umaknile.

Tedaj so ZDA v sodelovanju z Veliko Britanijo pomagale krepiti indijske vojaške sile, da bi se mogla ta uspešneje braniti pred rdečo Kitajsko, če bi bilo zopet treba. Indija je iskala vojaško pomoč tudi pri Sovjetski zvezi, ki se je nekaj let preje razšla s Kitajsko.

Združene države so Indijo podpirale vse od začetka njene neodvisnosti in ji od tedaj skupno dale za preko 9 milijonov dolarjev gospodarske pomoči, največ v hrani, ki jo je Indiji močno primanjkovalo in jo ji še vedno, četudi v nekaj manjši meri, odkar ji je uspelo z "zeleno" revolucijo povečati pridelek riža in drugih živil.

Svobodni svet je v času mrzle vojne videl v Indiji svobodno demokratično državo, ki naj služi Aziji za zgled razvoja in gospodarskega napredka v svobodi in brez nasilja v nasprotju z rdečo Kitajsko, ki je po uspehih v korejski vojni dosegla v Aziji velik ugled. Nehru je pri tem iskal zveze s Kitajsko in se z njo dogovoril o mirnem sožitju in sodelovanju na temelju petih načel iz Bandunga leta 1955. Ta načela je podpiral in zagovarjal povsod in pri tem podpiral rastoči kitajski vpliv. Položaj se je spremenil šele s kitajskim vpadom v Indijo leta 1962, ko je moral znani levičar Krišna Menon iz indijskega vojnega ministrstva.

Nehru je v sodelovanju z Naserjem, Sukarnom, Nkrumahom in Titom organiziral nevtralnno skupino držav, ki javno ni hotela ne v sovjetski in ne v ameriški tabor. Postopno je za to skupino držav obveljalo ime "neuvrščenih". Na svojem višku je bila v času kongresa v Beogradu leta 1960. Postopno je skupina začela slabeti, njeni vodniki so drug za drugim odšli. Nehru je umrl, Sukarno, Nkrumah in Bella (v Alžiriji) so bili odstavljeni, Tito, Naser in Haile Selasije so pa prešibki, da bi mogli priboriti "neuvrščenim" nekdanji ugled in veljavo.

V Indiji je Nehruja nasledil najprej Sastrji, ki pa je nepričakovano naglo umrl, ko se je s sovjetskim posredovanjem pomiril v Taškentu s Pakistanom, s katerim se je Indija leta 1965 zapletla v vojno zaradi Kašmirja. Sledila mu je Nehrujeva hči Indira Gandhi. Nekaj časa je ubirala bolj umirjeno, sredinsko pot pod vplivom konservativnih krogov v Kongresni stranki, glavni politični organizaciji Indije.

V vprašanju Vietnama je zavzela napram Združenim državam nasprotno stališče in skuša še vedno pomagati na polju mednarodne politike Hanoi. Slično stališče je sicer zavzel tudi njen sosed in nasprotnik Pakistan, vendar iz drugih razlogov. Ta se je po svojem zadnjem neuspešnem vojnem spopadu z Indijo povezal z rdečo Kitajsko. Od tam je dobil tudi nekaj orožja, da bi bil pripravljen za morebitno novo merjenje sil z Indijo.

Ko je letos prišlo do državljanske vojne v Vzhodnem Pakistanu, je Indija začela uporne domačine podpirati in se s tem zapletla v nov oster spor s Pakistanom. V Indiji so kar očitno začeli razpravljati o vojni s Pakistanom kot najboljši in "najcenejši" rešitvi vprašanja bengalskih beguncev, ki so v velikem številu kot reka drli preko meje

v Indijo. Indija je izjavila, da ne more skrbeti sama za 9 milijonov beguncev in jih tudi ne more obdržati na svojih tleh. Najti je treba možnost za njihovo vrnitev domov. Če to ni mogoče doseči mirnim potom, so nekateri v Indiji pripravljani rabiti tudi silo.

Ko je bilo govorjenje o vojni na višku, se je oglasil Peiping s svarilom Indiji, Moskva pa je Indijo pomirila s sklenitvijo pogodbe o prijateljstvu in sodelovanju. Tedaj je Indija tudi uradno prenehala biti "neuvrščena", četudi uradno še ni članica sovjetskega bloka, ampak le sovjetska zaveznica.

Vpliv ZDA v Indiji je v zadnjih letih stalno padal, v precejšnji meri je bila povod temu vojna v Vietnamu in zavezništvo ZDA s Pakistanom, zdaj pa se je pridružila še nova politika Nixona do L. R. Kitajske. Sovjetsko-indijsko sodelovanje je možno smatrati za nekaj odgovor na morebitno ameriško-kitajsko sodelovanje, ki se ga v Moskvi boje, v New Delhiju pa jim je vsaj neljubo.

BESEDA IZ NARODA

Obhajilna nedelja DNJ

CLEVELAND, O. — Nedelja, dne 10. okt. tl., je obhajilna nedelja za vse ude Društva Najsv. Imena Jezusovega župnije sv. Vida. Za skupen odhod k tej sv. maši se zberemo vsi udeje ob trideletni osmo uro pred šolsko dvorano. Skupno sv. obhajilo sprejmimo še s posebnim namenom, da bi se vsak izmed nas kakor tudi vsa naša skupnost notranje poglabila in utrdila.

Po sv. maši je skupen zajtrk v dvorani pod cerkvi, po zajtrku pa je kratak društveni sestanek. Vsi udeje, ki le morejo, naj se tako skupne sv. maše in sestanka gotovo udeležijo.

France Sever, poročevalec

Matura v SDD v Euclidu

EUCLID, O. — Z veseljem sporočam, da nam je po daljšem času uspelo dobiti po posredovanju g. Avgusta Pusta dobre igralce. Podali nam bodo igro Matura, ki so jo igrali letos 25. aprila v Slovenskem domu na Holmes Avenue.

Igralci so mladi, vsi rojeni v tej deželi, dijaki srednjih šol in slušatelji visokih. Zato tudi igrajo MATURO, kot imenujejo v starem kraju zaključni izpit na gimnaziji. Kako ta reč gre, kako se zapleta in razpleta, boste videli 7. novembra na odru Slov. društvenega doma na Recher Avenue. Predstava je pod pokroviteljstvom Dramatskega društva Naša zvezda. Začne se ob 8.30 popoldne, po njej pa bo ples.

Vstopnice so naprodaj po \$1.50 za igro in ples, po \$1 samo za ples. Na razpolago so pri Franku Kokol, tel. 731-6995, pri Sylviji Evtz, tel. 486-9934, pri Frances Modic, RE 1-7657 in pri Jennie Hrvatin, tel. 531-1949.

Vsi prisrčno vabljeni tako na igro kot na zabavo in ples po njej. V novembru bo že hladno in bo v topli dvorani prav prijetno. Pri našem Domu je dovolj prostora za parkiranje avtomobilov, zato le pridite in veseli boste!

"Naša zvezda" ima prihodnjo sejo 14. oktobra. Članstvo je prošeno, da se seje udeležijo.

Na svidenje!

Jennie Hrvatin

IZ NAŠIH VRSTI

Milwaukee, Wis. — Spoštovani vsi! Pošiljam Vam denarno nakaznico za enoletno naročnino in se Vam obenem lepo zahvaljujem za prijazno obvestilo. Ameriška Domovina, ta naš priljubljeni slovenski dnevnik, predstavlja veliko truda, veliko skrbi ter dela, da še lahko diha, da nam zdomskim Slovincem prinaša lepo slovensko besedo. Clanki, svetovne in domače novice so zanimivi, uvodni članki razgledni in poučni, človeka drže na tekočem.

Toda poštna dostava, ta grda polzeva počasnost, jemlje listu veljavnost, naročnikom pa potrpežljivost, ker danes hočemo zvedeti za novico že predno se

zgodil! Oprostite pripombi, toda dostava res ni pohvale vredna.

Prilagam dva dolarja za tiskovni sklad lista. Želim Vam veliko uspeha v bodoče in lepo pozdravljam vse po vrsti v uredništvu in upravi!

Rudi Kotar

Maple Heights, Ohio. — Cenjeno uredništvo in upravištvo! Da, z Ameriško Domovino smo zelo, vseplošno zadovoljni, odkar smo na njo naročeni, vse od naših mladih let.

Tu pošiljava naročnino, in kar je več, je za tiskovni sklad lista, kateremu želimo še dolgo življenja in veliko novih naročnikov. Iskreno pozdravljam!

Charles in Mary Hocevar

Rice, Minn. — Spoštovani uredniki! Prav lepo hvala za Vaše obvestilo o poteku moje naročnine, katero obnavljam za eno leto. Z listom sem zelo zadovoljen, samo neredno ga prejemam, včasih nič, potem pa po tri skupaj. Rad bi vedel, kje je temu vzrok?

Sedaj pa še malo mojih osebnih novic. Kot veste, sem dopolnil že 90 let, pa sem se letošnje poletje vseeno okorajžil in po 64 letih obiskal moj rojstni kraj, Mojstrano na Gorenjskem, moje sestro, nečaka in nečakinje. Tam sem ostal tri tedne. Spremljal me je prijazni Blaise Legatt. Saj si lahko predstavljate občutke ob obisku rodne Gorenjske po tolikih letih! Veliko, veliko se je od tedaj spremenilo, le gore z očakom Triglavom so ostale iste. Od mojega rojstnega doma, ki je samo šest milj od njega oddaljen, je krasen pogled na ta čudovit gorski svet.

Pripišem še to, da sem bil 24 let star, ko sem prišel v Ameriko in sedaj pri 90 letih sem zopet videl moje Mojstrano.

Želim Vam veliko sreče pri izdajanju slovenskega časopisa in Vas najlepše pozdravljam!

Vaš

Jakob Hlebain

Cleveland, O. — Spoštovani pri Ameriški Domovini! Prejela sem Vaše sporočilo, da mi bo potekla naročnina za naš tako priljubljeni list.

Takoj Vam pošiljam ček za enoletno naročnino in en dolar za tiskovni sklad. List rada berem, saj je vse branje zanimivo in lepo.

Želim Vam veliko uspeha in Vas lepo pozdravljam!

Magdalena Volčanšek

ZA SMEH

Sinko: "Ata, danes mi je nekdo v šoli rekel, da sem čisto Tebi podoben."

Ata: "No, in kaj si mu rekel?"

Sinko: "Nič, ker je bil večji od mene!"

Mož: "Norec sem bil, ko sem te vzel."

Zena: "Tako, in sedaj nisi več?"

Mož: "Ne, najin zakon me je popolnoma spametoval."

Zena: "No vidiš, hvaležen mi bodi, če bi me ne bil vzel, bi bil še danes norec."

Življenje včeraj, danes in jutri

GARY, Ind. — Bog je hotel, da smo bili rojeni in živimo v časih velikih sprememb. Neizpodbitno dejstvo je, da v nobenem času ni bilo tako velike spremembe v načinu življenja, kot smo ga doživeli v našem času. Vzemimo samo napredek v potovanju. Ko smo se rodili mi in pričeli živeti, so ljudje potrebovali par tednov za potovanje v Ameriko iz Evrope, danes potrebujejo par dni za potovanje na Luno. V tisočletju pred našim rojstvom se način življenja na svetu ni toliko spremenil, kot se je samo za časa našega življenja.

Bog je dal človeku razum in svobodno voljo, da si s tem pomaga v življenju in napreduje in res čudeže je napravil človek s svojim razumom na poljih tehnike ni s tem odstranil težko delo, ki ga je človek poprej moral vršiti. Človek bi svojega napredka moral biti vesel in zadovoljen, pa je ravno nasprotno, manj veselja je na svetu, ni zadovoljstva na svetu. Kaj je vzrok temu?

Človek je silno napredoval v znanju in tehniki, pozabil pa je na sebe v duhovnem oziru. V duhovnem oziru je človek postal krut in sebičen, brez ljubezni do bližnjega. Postavil se je na stališče, ni Boga ali pa Boga odklanja, človek je postal sužen egoizma in materializma in v tej blaznosti je šel že tako daleč, da ni več poti nazaj, ni več rešitve. Na višku moči in slave je človek pred svojim koncem. Toliko o človeku na splošno. Pa poglejmo, koliko smo se spremenili kristjani samo v tem stoletju.

Spomnimo se naših staršev, dedov in mogoče tudi prababice in vprašajmo se, kakšna je naša vera v primeru z njihovo. Kakšna ljubezen je vladala v njihovih družinah. Kako so te družine skupno molile jutranje molitve, pred jedjo in po jedi, kako so molili ob vremenskih neprilicah. Vsak večer skupaj molili ne samo sv. rožni venec, ampak še nebroj drugih molitev.

Spomnimo se na pobožnosti adventne dobe, praznika rojstva Jezusovega in na njihov pobožnosti in pritrgovanje v jedi v postnem času. Spomnimo se, kako so naši predniki slovesno obhajali velikonočne praznike, skozji celo leto so hodili na romanja in prirejali procesije v čast in v zahvalo Bogu! Naši predniki so bili dobri kristjani, globoko vero so imeli v Boga, imeli so ljubezen do bližnjega, so skupno gradili cerkve, v katerih so se zbirali in častili Boga.

Spomnimo se, koliko so naše babice molile, da bi njihovi sinovi postali duhovniki in kako so bile srečne, ko se je to zgodilo. Res je, da naši predniki niso imeli dovolj sredstev za učenje, so pa zato polagali veliko pozornost na vzgojo mladine! Zelo strogo so vzgajali otroke starši, še strožja je bila vzgoja mladine v vseh učnih zavodih. Od obrtniških delavnic do univerz in semenišč je bila vzgoja mladine na prvem mestu. Zato naši predniki niso iskali osebnih koristi in uživanja, pač pa so bili idealisti in njih ideje so jim bile svete. Korupcije je bilo zelo malo, zakaj, nam pove naslednji dogodek!

Spominjam se starega uradnika, bil je občinski tajnik. Nekega večera, ko je dovršil svoje delo in hotel iti domov, je prišla v pisarno stara žena, da bi plačala neki račun za pet kron. Ker uradnik ni hotel, da bi ženica hodila še drugi dan, je vzel denar in je vpisal v knjigo, da je žena plačala račun. Ker je blagajno že zaprl, je tistih pet kron dal kar v predal pisalne mize rekoč, bom pa jutraj dal v blagajno. Ko je nato hotel iti domov, je na pragu srečal inšpektorja od okrajnega glavarstva, ki je prišel pregledovat knjige in blagajno. Seveda je bilo vse

v redu, le v blagajni je manjkalo pet kron, ki so bile v predalu pisalne mize. Nobene prošnje niso nič pomagale, stari uradnik, ki bi bil v par mesecih lahko šel v pokoj, je izgubil službo in s tem tudi pokojnino. Seveda je bil prestrogo kaznovan. Primerjajmo ta slučaj z današnjo korupcijo, pa bomo spoznali, kakšna razlika je nastala v moralni v dobi 50 let.

Naši predniki, bi lahko rekli, so živeli res krščansko življenje, živeli so po božjih zapovedih.

Najlepšo odliko naših staršev, dedov in babic, to je ljubezen do bližnjega bi rad poudaril s tem dogodkom v moji mladosti, ki nazorno prikaže tedanje življenje na deželi.

Naši družini je pogorelo gospodarsko poslopje. Ker je bila takrat gospodarska kriza in poslopje ni bilo dosti zavarovano, ni bilo mogoče misliti na gradnjo novega poslopja. In kaj se je zgodilo? Iz cele občine so kmetje sekali les in ga vozili sami na žago in k nam domov. Vse so nam darovali zastonj iz ljubezni do bližnjega. Žagar nam je zrezal les za gospodarsko poslopje skoraj zastonj. Tudi delavci so nam naredili veliko dela brezplačno! Tako ljubezen do bližnjega so imeli še naši očetje in naše matere, sočustvovali so v nesreči in se niso pomišljali, ampak so pomagali drug drugemu, kjerkoli je bilo potrebno. Tako so skupno gradili tudi šole, kjer so ne le učili, ampak predvsem vzgajali mladino. Vzgojali so otroke v strahu božjem in za ideje, ki so jim bile svete.

Naši predniki razporok niso poznali, pa tudi ubijanje se ne rojnih otrok ni bilo v navadi. Kljub takemu niso živeli vedno po božji volji. Bog je pošiljal vse vrste kazni nad človeka, poleg vremenskih in drugih nesreč je prišla kuga in lakota, kadar je hotel posebno hudo kaznovati človeka, je dopustil vojske, katerih se je človek najbolj bal. Ako tako živeti naši predniki niso bili Bogu všeč in jih je pogosto kaznoval, kaj naj misli vsemogočni Sodnik o nas, današnjih kristjanah, ki živimo povsem drugačno od naših prednikov. Živimo približno takole:

Gremo vsako nedeljo k sv. maši, gremo, ker smo to dolžni storiti, pod smrtnim grehom, še bolj pa iz navade. Pogosto se sliši med nami: Če ne grem v nedeljo v cerkev, mislim, da sploh ni nedelja. Tudi k sv. obhajilu gremo, mnogi vsako nedeljo. Naši predniki so zgradili katoliške šole in cerkve, mi pa teh ne moremo vzdrževati, kaj šele nove graditi. Kjer je še mogoče, pošiljamo otroke v katoliško šolo, vsaj nekaj let, da se tam naučijo verouka, katerega jih doma nimamo časa učiti. Sicer pa se otroci, ki hodijo v katoliške šole, še komaj kaj razlikujejo od otrok, ki hodijo v javne šole. Oba šolska sistema samo učita, nobeden pa ne vzgaja več mladine. Tako imamo zelo učeno mladino, ki pa ne pozna nobene morale, nima nobenih idealov, nič ji ni sveto, išče le lastno korist in uživanje.

Način učenja v šolah spremenjamo tako hitro, da že starejši otroci ne morejo mlajšim pomagati pri učenju. Starši seveda nimamo niti pojma o načinu učenja v šolah. Gotovo je to eden glavnih vzrokov, da se je mladi rod tako oddaljil od starejšega.

Kako pa katoliški časopis? Katoliški tednik, ki ga prejema vsaka katoliška družina, poloviča od nas noče plačati, ker za to ni denarja ali pa, ker je nezanimivo branje. Za protovojno delo v verskih organizacijah, ki bi pospešilo versko življenje, nimamo časa. Zelo radi kritiziramo posebno duhovnike in redovnice; naši otroci naj ne gredejo v duhovniške in redovniške poklice, ker tam za njih ni bodočnosti.

Pomislimo na mnoge matere, kako so žalostne, ker so njihove

Seveda je med nami še precej bogabojnih kristjanov, so poštene in tudi pobožno molijo; imajo tudi še ljubezen do bližnjega, nimajo pa več nobenega vpliva na ljudske množice. Te kristjane imenujemo fanatike. Pa se povrnimo k človeku na splošno.

Ko je Bog dopustil, da je človek kaznoval samega sebe v obliki prve svetovne vojne, je istočasno tudi posvaril človeka po svojih izvoljenih: Molite in poboljšajte se in šiba božja, brezbožni komunizem bo izginil.

hčerke redovnice in njih sinovi duhovniki preveč študirani in premalo versko globoki, da bi mogli v svojih poklicih služiti Bogu in zato stopajo iz njih.

Finančno podpiramo cerkve, šole, misijone in druge dobrodelne ustanove, posebno še, ako je denar pridobljen na nepošten način, da se nam ohladi vest! Dovolite, da to malo razčistim... Mnogo je kristjanov, ki so voditelji narodov in predstavniki ljudstva, tako je tudi veliko kristjanov, ki so advokati, sodniki in vseh vrst politični voditelji. Se pa ti na kakšen način razlikujejo od onih uradnikov in voditeljev, ki so brezverci? Prav nič, v ničemer se ne razlikujejo od njih, le na papirju je zapisano, da so bili krščeni in so kristjani. Njihovo delo je prav tako kot ostalih; veliko denarja in premoženja si pridobijo na nepošten način, na škodo svojega bližnjega! Da pokazemo, da smo dobri kristjani in da potolažimo svojo vest, darujemo tudi večje vste denarja za cerkve in razne dobrodelne namene, posebno še, ako se naša imena svetijo na vidnem mestu! Da bi prosili Boga in molili za dobre namene, za to nimamo časa, še naše vsakdanje molitve ne moremo opraviti!

Ko zjutraj vstanemo, se pokrižamo, popijemo kavo in brž v avto, da ne bomo prepozno prišli na delo. Ko gremo k matici, se pač ne spodobijo, da bi se vpriči drugih ljudi prekrizali, kaj šele molili. Za večerjo smo si izbrali kar mogoče najkrajšo molitev za pred jedjo in po jedi, pa zakaj bi molili vsi? Samo eden molil to kratko molitev, drugi pa le poslušamo, mogoče na koncu molitve dodamo še amen! Kaj pa večerne molitve? Ja, to pri nas ni več mogoče! Janez je šel na nogometno igro in ga ni doma! Micka je šla v večerno šolo, da si izpopolni izobrazbo, oče in mati, ki sta seveda zelo utrujena, pa le zmolita kratko molitev ali pa se nekaj časa prepirata, kdo je kriv, da je France vzel zadnji avto izpred hiše in ga ne bo nazaj do zgodnjih jutranjih ur... Tako se danes končujejo dnevi po naših domovih...

Mo pridoje nad nas razne ne-zgode in nesreče, pa iščemo krivca! Se na misel nam ne pride, da bi to mogla biti božja kazen, še celo tako daleč gremo včasih, da je sprašujemo, kje je Bog! Če je Bog, zakaj dopusti, da se kaj takega zgodi!

Usmiljenih samarijanov skoro ni več med nami in ljubezni do bližnjega zelo malo. Smo priča osebnega napada, pa napadene nismo nočemo pomagati, ker nočemo biti soudeleženi in tako mogoče imeti neprilike. Na žalost tako delajo že varnostni uslužbenci (policaji)...

Vemo za nepoštenosti javnih uradnikov in uslužbencev, pa nočemo javno nastopiti proti temu, pravimo, to se nas ne tiče ali pa, mogoče nam bo ta uradnik nekoč pomagal iz težavnega položaja, roka roko umije...

Kadar se zgodijo nesreče, pri-skočimo tu in tam na pomoč, pa ne toliko iz ljubezni do bližnjega, ampak bolj zato, da bo javnost vedela, da smo pomagali. Finančno podpiramo dobrodelne ustanove, ne zanimamo se pa nič, kako te ustanove uporabljajo to našo pomoč, za to nimamo časa in tako ustvarjamo korupcijo...

Seveda je med nami še precej bogabojnih kristjanov, so poštene in tudi pobožno molijo; imajo tudi še ljubezen do bližnjega, nimajo pa več nobenega vpliva na ljudske množice. Te kristjane imenujemo fanatike. Pa se povrnimo k človeku na splošno.

Ko je Bog dopustil, da je človek kaznoval samega sebe v obliki prve svetovne vojne, je istočasno tudi posvaril človeka po svojih izvoljenih: Molite in poboljšajte se in šiba božja, brezbožni komunizem bo izginil.

(Dolje na 3. strani)

KAREL MAUSER:

VELIKA RIDA

Zdaj ga Agata lovi. Pisari mu in Nantej že ve, da je vdova, da je Smrečnikova košatija njena. Sama je, kakor je bila kot dečva. Nima otrok, ki bi grabili po gruntu, nič ni ostalo od starega življenja. Tisto, kar je bilo med prvo ljubeznijo Nantejevo in do Foltejeve smrti, tisto je vse mino. Folteja ni več, ostala je samo Agata in zemlja.

Račnik dobro ve, da bi bila Agata z otroki vezana. Kot spomin na preteklost bi bili ob njej in to bi znalo Nanteja držati nazaj. Zdaj tudi tega ni, nič ni, kar bi budilo bridkost in zagrenjenost. Vse je čisto, vse odprano.

Račnik čuti, da zgrablja, da nima ničesar več, kar bi še mogel obrniti proti Agati. Če Nantej Barbare sam ne bo videl, če ji ne bo znal pogledati v srce, če ji ne bo znal brati v očeh, potlej bo Barbara trpela, se počasi trgala od mišlov in nekega dne bo odšla nazaj v Strajo ves, nazaj v fačo, nazaj v taberhe. K Račniku je ne bo več.

Tudi Barbaro je pritisnilo. Čutila je, da je Račnik z njo, da je z njo tudi strina, da sta otročka pripeta nanjo, kakor da imata celo življenje od nje. Vse ji nič ne pomaga. Vedela je, da mora biti zanjo dvoje src, ki pojeta isto pesem. Brez tega ni življe nja. Ljubezen ni kolavtranje iz dneva v dan. Ljubezen se mora začeti, zagoreti in ne more ugasniti. Mrzla sveča, ki ne gori, ne sveti. Kaj bi z njo?

Tisti dan po svetem Mihaelu so pri Račniku želi ajdo. Bila je lepa kakor že dolgo ne. Barbara je bila vesela dobre letine. Kar nekam laže je dihala ob delu.

Pozno je že bilo. Račnik je zadnji voz snopja že odpeljal, ona je še vedno stala na ozrahar in gledala tja čez. Nad Ojstrnikom je bilo nebo zamrenjeno in vijoličasto-črni jevi oblaki so se gnetli od Sv. Višarij sem čez.

Potlej je zaslislala hojo in se na hitro obrnila. Ustrašila se je. Bil je Smrečnik. Sklonjen je počasi stopal proti njej in rahlo tresel z glavo.

"Ste poželi?" je mrzlo baral. "Smo," je rekla plašno.

"Lepa ajda je bila," je mohljal kakor sam zase. "Pri nas ni bila taka."

"Lepa je bila, resen lepa," je potrdila.

"Ti si Račnikova, a?" je bleknil nenadoma.

"Služim pri Račniku," ga je popravila.

Kakor da je ni slišal, je rekel: "Naša te ne more."

Trepasto je buljila vanj. "Kaj me gledaš?" je zarevskala. "Agata te ne more. Nanteju pisari. Veš?"

Prikimala je. "Grda je!" je butnilo iz stragega.

Barbari so se pričele tresti noge. Zdelo se ji je, da so oči starega Smrečnika nore, da je nora vsaka njegova beseda. Zakaj je prišel?

"Oprtila bi ga rada. Vdova je. Folteja ni več. Zemlja je njena, vse je njeno." Stopil je proti njej in mahal z roko.

Neznan strah je planil v Barbaro. Obrnila se je in pričela teči. In je tekla prav do vasi, še pogledala ni nazaj.

Ni videla, kako je stari Smrečnik tolkel s palico ob strnišče. Na dvoru šele se je umirila. Pa zavoljo hude sape ni hotela kar ko v izbo. Stopila je v hlev, toliko, da so se ji prsi odsople. Šele potlej je stopila v vežo. Strina je ravno nesla skledo v izbo.

"Sem že žinjala, da te bom morala iti klicat," je rekla veselo.

"Lepo je zunaj," je bila Bar-

bara zmedena. "Toda nad Ojstrnikom se gnetejo oblaki. Od Višarij jih žene veter in nič čudnega ne bo, če bo ponoči dež. Resen prav, da smo doželi. Vsaj pod streho je vse."

Potlej je za strino stopila v izbo. Koj nato je Račnik udaril križ čez čelo in pričel žebati. Ze zavoljo Mojcike, ki je na pol spala.

Barbara je komaj kaj žeberala. Strmela je v skledo in žinjala na Smrečnika.

"Je kaj narobe, ko si tako čudna?" je baral Račnik, ko je odmolil.

"Nič," se je ustrašila. "Nič ni veliko," se je spod vos nasmehnil Račnik. Potlej se je nenadoma zresnil in trdo dodal:

"Včasih je pa še nič preveč. Pri nas že." Porinil je žlico v skledo in pričel zajemati. Pojedli so tiho. Samo Nantej je čelbljal. Mojcička je pa zaspala in Barbara je spečo odnesla v naizbo.

Ko sta s strino ostala sama, je jezno rekla:

"Pustnuh!" Pogledal jo je čez mizo in prav nič ni bil jezen. Strini se je celo zdelo, da je žalosten, ko je tiho rekel:

"Saj vem, Marjeta."

ČEJ SO TISTE STEZICE... Prav za zimo, ki je na Bistrico prišla zaresen šele po sveti Lujiji, je stari Plevnik legel. Strajnar, ki je bil Plevniku sosed, je koj odšel po Barbaro. Račnik je obstal sredi izbe, strina je posledela, Barbara pa je bruhnila v vek. Se v nedeljo, ko je bila pri njem, je bil oče videti tako zdrav in trden.

Šele, ko je Barbara sedla na sani, se je Račnik zdramil in rinil do vežnih vrat. Zabodeno je gledal v Strajnarja in Barbaro, potlej pa z muko stisnil skoz zobe:

"Barbara, saj boš prišla nazaj."

Vekaje je prikimala. Tedaj se je izza Račnika primotovila Nantej, dvignil roke in planil v tak vek, da je Račnik na glas zavpil Strajnarju:

"Poženi!" Konj je planil in strina je komaj ujela otroka, ki je hotel steči za sanmi. Niso ga mogli ugnati. Nič ni pomagalo, da mu je stari nanosil vse igrače, kar jih je kje imel: otrok je kar naprej lezel na klop, tiščal glavo v šipo in gledal na dvor.

"Mame ni!" "Saj bo prišla nazaj, Nantej, nazaj bo prišla. Resen bo prišla. Samo priden moraš biti."

Pa je bilo staremu samemu neznansko težko. Kakor da je tisto prvo že prišlo. Prav na dnu srca je zbadalo in žgalo: tako bo, ko bo za vselej odšla. Takrat bo dala svojo revščino na voz, sedla bo in je ne bo več nazaj. Takrat bo tudi že Mojcička vedela in vekala.

Zdaj je še upanje. Morda že jutri pride, morda čez nekaj dni. Mogoče Plevniku odleže že noč.

Ko je strina otroka devala spat, je pričela vekati tudi Mojcička. Začudeno je otrok strmel v strino in ni mogel razumeti. Nekaj ni bilo prav. Vrtil je glavico, gledal, potlej se nakremžil in pričel vekati, da je bila strina vsa iz sebe.

Sedela je v naizbi, dokler med vekom nista zaspala. Potlej je po prstih odšla v izbo. Račnik je sedel pri mizi in komaj dvignil glavo, ko je vstopila.

"Zdaj vidiš," je rekla obupano.

"Že zdavnaj sem videl," je rekel zlomljeno. "Barbara je Mojcička. Nič ni nesla s seboj, pa vidiš, da je vse odšlo. Brez nje se bom tudi jaz ustavil."

(Dalje prihodnjic)

ZIVLJENJE VČERAJ, DANES IN JUTRI

(Nadaljevanje s 2. strani)

Ako se človek ne bo poboljšal in vrnil k veri, bo poslal Bog vojsko, ki bo v grozotah in trpljenju veliko hujša od prve! Ali je človek poslušal Boga? Človek se ni poboljšal, nasprotno, človek je v verskem oziru le še bolj pešal, in Bog je zato, kakor je obljubil, dopustil drugo svetovno vojno, ki je strašno kaznovala človeka po celem svetu, šibo božjo, brezbožni komunizem, pa je razširila preko novih dežel in celin... In kaj je storil človek? Namesto da bi spoznal kazen božjo in se poboljšal, se je naravnost uprl Bogu in rekel: Ni Boga, Bog je mrtev, pameten sem dovolj, ne potrebujem Boga. Bog je po svojih izvoljenih obmolknil. Dopustil je, da je svet postal tako majhen in človek tako učen, seveda brez vzgoje in brez morale. Tako ni zmožen urediti in voditi življenja na zemlji. Učenemu in koruptnemu človeku, pijanemu od napredka tehnike, niti na misel ne pride, da brez Boga in vere ne bo nikoli sposoben urediti življenja na svetu, pač pa sam sebe drvi po najbližnji poti v pogubo.

Poglejmo, kako ta blazni človek vzgaja mladino, ako hočemo to imenovati vzgojo. V šolah in učnih zavodih je prepovedal molitev v kakršnikoli obliki. V šolah ni nobenega reda in pravil, zato se veliko otrok noče učiti, pa kljub temu tudi ti završijo šolo vsaj z dobrim uspehom. Če mladenič noče obiskovati višje šole do konca, se taka diploma more tudi kupiti na črno za denar. Na kolegijih in na univerzah vsakdo lahko diplomira, če nima dovolj znanja za izpite, pa denar to nadomesti! Naravno, da na tak način vzgojena mladina ne pozna prav nobene discipline.

Današnji človek dovoli tatovom in raznim zločincem, da si na sodiščih kupujejo svobodo z denarjem... Smrtno kazen je proglasil za nečloveško... Morilce večkrat prištevata med heroje... Da ne bi bilo preveč ljudi na svetu, človek rabi razne pripomočke, da prepreči spočetje otrok. Moderno je postalo že tudi ubijanje še nerojenih otrok.

Samo fanatik more biti tako naiven, da misli, da bo tako življenje ostalo od Boga nekaznovano... Kristjani vemo, da je kazen neizbežna, le to ne vemo, kdaj jo bo Bog poslal... Zakaj sv. oče ni mogel objaviti pred desetimi leti zadnjega pisma božje izvoljenke Lucije, kot je bilo to predvideno? Vsebinska tega pisma, moramo misliti, je bila prestrašna, da bi jo človek še mogel sprejeti. Sv. oče je zato začel romati po svetu, pa kot vidimo, tudi to je brez uspeha. Za današnjega človeka ni več rešitve, ker preveč in predolgo žali vsemogočnega Boga!

Da bo Bog dopustil uničenje sveta, oziroma človeka na svetu, je gotovo. Naglica pa, s katero drvi človek v tem stoletju proti svojemu koncu, mi pravi, da bo resnična napoved naše babice o težkih časih tega stoletja in delnem koncu človeka. Človek na svetu bo tako uničen pred koncem tega stoletja, da dvatisoč se ne bo nikoli pisalo, potem pa še in še. Torej nekaj ljudi bo osta-

lo pri življenju, ki pa bodo začeli novo življenje in z novim številom časa...

Poznam nekaj starejših in res dobrih duhovnikov, ki tudi ne vidijo več rešitve človeka in ti duhovniki najbolj priporočajo svojim vernikom: *Ohranite svojo vero za vsako ceno*, ne dajte se zapeljati od krivih prerokov, katerih je danes toliko na svetu!

Dragi čitatelji, ustavimo se za trenutek in premislimo namen našega življenja na svetu, pomislimo na VEČNOST, ki stoji pred nami!

Prisrčno pozdravljeni vsi!
Stanko Mrak

Trikrat "dro" Koroška!

CLEVELAND, O. — Tako mi je zaklical Father Trunk ob svojem 102. rojstnem dnevu, ko sem se poslovil od njega v San Franciscu.

Besede "dro" ni mogoče prestaviti v noben jezik, Korošci jo uporabljajo, če komu pritrldijo, pohvalijo, tu bi pomenilo: dobro ti, pozdravljena Koroška!

Tako naj bodo tudi moja tri predavanja trikratna pritrlditev, pozdrav Koroški, pohvala njeni lepoti, pomembnosti v slovenskem življenju, njeni mehki pesmi in njenemu narodnemu in kulturnemu življenju.

Pozdravit ste prišli slovensko Koroško v nedeljo k Sv. Vidu mnogi Slovenci, hvala vam za tako lep obisk in g. župniku Father Prazniku, da je dal farno dvorano na razpolago. Isto predavanje bo v nedeljo, 10. oktobra, v farni dvorani pri Mariji Vnebovzeti ob pol treh popoldne.

Drugi pozdrav velja Koroški v njenem življenju in navadah. Drugi del s 300 barvnimi slikami je še zanimivejši in živahnejši in ga morete videti prihodnje nedeljo ob šestih zvečer pri Sv. Vidu v farni dvorani. Videli bomo zimski čar z vese-

ljem otrok, božične navade, pust, navade velikega tedna, Veliko noč (nekaj posebnih koroških navad), pomladansko delo, naše domače živali, bujno cvetočo pomlad, pospravljanje sena in žita, izlet na gore, nove maše, žegnanja s "pranganjem", streljanje in mlaje, božje poti, jensenske pridelke, ajdovo žetev, umiranje narave. In še kmečko hišo znotraj in kako življenje teče in nauk Miklove Zale in slike ob pesmi "Njav čez izaro".

Lani so bile na Koroškem velike proslave ob 50-letnici plebiscita. Z vso mogočnostjo so Nemci hoteli pokazati Koroško kot nemško deželo kakor da Slovencev sploh ni. Prav ta predavanja pa brez kričanja nazorno pokažejo, da slovenska Koroška še živi, da tu biva rod, ki je skupno z matičnim narodom oblikoval prav svojsko življenje, svoje verske in narodne navade in pesmi. In še kako bogato je to življenje!

Bil bi res velik zločin uničiti narod z vsemi lepimi običaji, z vsemi kulturnimi vrednotami in z jezikom, ki take pesmi poje!

Vinko Zaletel

Vesti iz Slovenije

V katerih slovenskih žepih tičijo dolarji?

Slovenski izseljenci si zelo radi domišljujejo, kako srečni so vsi, ki ne živijo v Sloveniji, ker jim ni treba imeti nobenega opravka s Titovimi dinarji in gospodarijo lahko svobodno s tujimi valutami. Iz teh sanj jih je prebudila letošnja debata o bodočnosti dolarja, ki so jo naravnostno imeli tudi v Jugoslaviji, odnošno v Sloveniji. Pri tem je prišlo na dan, da imajo samo banke v Sloveniji 133.000 klijentov z deviznimi računi. To so taki klijentje, ki so v bankah naložili na vezane ali tekoče račune razne tuje valute, največ seveda dolarjev in mark. Da to niso ravno "šolarski" tekoči računi, priča podatek, da je na njih naloženo celih 32 milijonov dolarjev (vse tuje valute so preračunane na dolarje). Vsi devizni računi v Jugoslaviji so poleti dosegli vsoto 349 milijonov, preračunanih in dejanskih dolarjev. Ta vsota se je od januarja dvignila za 33%!

Iz teh podatkov se lahko zaključijo: Tujе valute so prilično enako razpršene po vsej Jugoslaviji. Tudi Slovenija jih nima razmeroma več kot odgovarja številu prebivalstva. Govorice o slovenskem bogastvu so torej bajke. Vsak 15. Slovenec ima devizni račun doma, mnogi pa imajo take račune tudi v Italiji in Avstriji, ni jih malo, ki so iz previdnosti naložili dolarje tudi v Ameriki. Tako marsikateri dolar, ki gre kot od tukaj tja kot podpora, najde svojo pot nazaj na bančni račun v Ameriki. Vpoštevati je dalje treba še dejstvo, da imajo lastniki računov nekaj "tuje" gotovine naložene kar v lastnih žepih in žimnicah. Ako se opremo na predvojno razmerje teh naložb, bi lahko trdili, da se nahaja v slovenskih žepih v eni ali drugi obliki nad 100 milijonov dolarjev. Vsak slovenski devizni račun doma znaša povprečno \$240.

Tako postaja tudi jasno, zakaj Slovenci tako veliko potujejo v tujino in jih uradna stiska za

devize nič ne moti. Še eno vprašanje bi si lahko postavili: Ali ne bi kazalo, da bi kdo iskal dolarsko posojilo tudi doma? Čas za to še ni prišel, ako bo pa križa naraščala, bo pa vprašanje postalo vsaj zanimivo, če ne kaj več.

Uvoženi čevlji ubijajo čevljarsko industrijo

Leta 1958 so imeli v državi Massachusetts 1300 tovarn za čevlje, zdaj jih imajo le še 950!

NEW YORK, N.Y. — Ameriška čevljarska industrija je zaslala v resnično stisko. Zaradi visokih cen, pa tudi zaradi novega odnosa do mode, ne more več uspešno tekmovali s tujo industrijo čevljev. Posebno velik je uvoz čevljev iz Italije. V strahu pred izgubo dela so se ponekod delavci v čevljarskih tovarnah odpovedali že dogovorjenemu povišanju.

Ko je 431 uposlenec Good-year tovarne čevljev v Windsorju v Vermontu imelo na izbiro vztrajati pri povišanju plač ali pa izgubiti delo, so se odpovedali zvišanju plač, da so ohranili delo. Vodstvo tovarne jim je namreč povedalo jasno, da bo moralo tovarno zapreti, če bo unija vztrajala na dogovorjenem poviškju plač.

Upokojenci čevljarskih tovarn v državi Massachusetts dobivajo zdaj na mesec \$33.90 pokojnine, prihodnje leto bo to zmanjšano na \$25.50. Vzrok temu je stalno padanje unijskega članstva v čevljarskih tovarnah države. Pred 10 leti je imela unija 12.000 članov, zdaj jih ima le še 3.500!

Država Massachusetts je bila nekdanj eno glavnih središč čevljarske industrije v ZDA. Leta 1958 je bilo tam 1000 podjetij, ki so izdelovala čevlje v 1300 tovarnah. Zdaj je le še 500 takih podjetij, število tovarn pa je padlo na 950.

Pred 10 leti je znašal uvoz čevljev 6%, sedaj znaša 45%. Tovarne čevljev so si delno pomagale s tem, da so ustanovile

OTROK CVETJA — Dekletce na sliki je bilo posneto v Bangkoku na Tajskem, kjer je prodajalo vence cvetja za okoli vratu.

RAZSVETLJENI REN — Slika kaže razsvetljeni grad Ehrenbreitstein ob Renu, katerega 11 milj dolgo obalo so razsvetlili v veselje in zabavo številnih obiskovalcev v okviru festivala "Ren v plamenih".

CINEMOBILE NAJNOVEJŠE VRSTE — Filmska snemalna podjetja so zamislila nov avtomobil za prevoz snemalnih naprav in potrebnih. Na sliki ga vidimo z odprtimi vrati. Pravijo, da je mogoče spraviti vanj opremo in potreščine, ki so jih doslej vozili na 8 tovornjakih.

lo pri življenju, ki pa bodo začeli novo življenje in z novim številom časa...

Poznam nekaj starejših in res dobrih duhovnikov, ki tudi ne vidijo več rešitve človeka in ti duhovniki najbolj priporočajo svojim vernikom: *Ohranite svojo vero za vsako ceno*, ne dajte se zapeljati od krivih prerokov, katerih je danes toliko na svetu!

Dragi čitatelji, ustavimo se za trenutek in premislimo namen našega življenja na svetu, pomislimo na VEČNOST, ki stoji pred nami!

Prisrčno pozdravljeni vsi!
Stanko Mrak

Trikrat "dro" Koroška!

CLEVELAND, O. — Tako mi je zaklical Father Trunk ob svojem 102. rojstnem dnevu, ko sem se poslovil od njega v San Franciscu.

Besede "dro" ni mogoče prestaviti v noben jezik, Korošci jo uporabljajo, če komu pritrldijo, pohvalijo, tu bi pomenilo: dobro ti, pozdravljena Koroška!

Tako naj bodo tudi moja tri predavanja trikratna pritrlditev, pozdrav Koroški, pohvala njeni lepoti, pomembnosti v slovenskem življenju, njeni mehki pesmi in njenemu narodnemu in kulturnemu življenju.

Pozdravit ste prišli slovensko Koroško v nedeljo k Sv. Vidu mnogi Slovenci, hvala vam za tako lep obisk in g. župniku Father Prazniku, da je dal farno dvorano na razpolago. Isto predavanje bo v nedeljo, 10. oktobra, v farni dvorani pri Mariji Vnebovzeti ob pol treh popoldne.

Drugi pozdrav velja Koroški v njenem življenju in navadah. Drugi del s 300 barvnimi slikami je še zanimivejši in živahnejši in ga morete videti prihodnje nedeljo ob šestih zvečer pri Sv. Vidu v farni dvorani. Videli bomo zimski čar z vese-

ljem otrok, božične navade, pust, navade velikega tedna, Veliko noč (nekaj posebnih koroških navad), pomladansko delo, naše domače živali, bujno cvetočo pomlad, pospravljanje sena in žita, izlet na gore, nove maše, žegnanja s "pranganjem", streljanje in mlaje, božje poti, jensenske pridelke, ajdovo žetev, umiranje narave. In še kmečko hišo znotraj in kako življenje teče in nauk Miklove Zale in slike ob pesmi "Njav čez izaro".

Lani so bile na Koroškem velike proslave ob 50-letnici plebiscita. Z vso mogočnostjo so Nemci hoteli pokazati Koroško kot nemško deželo kakor da Slovencev sploh ni. Prav ta predavanja pa brez kričanja nazorno pokažejo, da slovenska Koroška še živi, da tu biva rod, ki je skupno z matičnim narodom oblikoval prav svojsko življenje, svoje verske in narodne navade in pesmi. In še kako bogato je to življenje!

Bil bi res velik zločin uničiti narod z vsemi lepimi običaji, z vsemi kulturnimi vrednotami in z jezikom, ki take pesmi poje!

Vinko Zaletel

Vesti iz Slovenije

V katerih slovenskih žepih tičijo dolarji?

Slovenski izseljenci si zelo radi domišljujejo, kako srečni so vsi, ki ne živijo v Sloveniji, ker jim ni treba imeti nobenega opravka s Titovimi dinarji in gospodarijo lahko svobodno s tujimi valutami. Iz teh sanj jih je prebudila letošnja debata o bodočnosti dolarja, ki so jo naravnostno imeli tudi v Jugoslaviji, odnošno v Sloveniji. Pri tem je prišlo na dan, da imajo samo banke v Sloveniji 133.000 klijentov z deviznimi računi. To so taki klijentje, ki so v bankah naložili na vezane ali tekoče račune razne tuje valute, največ seveda dolarjev in mark. Da to niso ravno "šolarski" tekoči računi, priča podatek, da je na njih naloženo celih 32 milijonov dolarjev (vse tuje valute so preračunane na dolarje). Vsi devizni računi v Jugoslaviji so poleti dosegli vsoto 349 milijonov, preračunanih in dejanskih dolarjev. Ta vsota se je od januarja dvignila za 33%!

Iz teh podatkov se lahko zaključijo: Tujе valute so prilično enako razpršene po vsej Jugoslaviji. Tudi Slovenija jih nima razmeroma več kot odgovarja številu prebivalstva. Govorice o slovenskem bogastvu so torej bajke. Vsak 15. Slovenec ima devizni račun doma, mnogi pa imajo take račune tudi v Italiji in Avstriji, ni jih malo, ki so iz previdnosti naložili dolarje tudi v Ameriki. Tako marsikateri dolar, ki gre kot od tukaj tja kot podpora, najde svojo pot nazaj na bančni račun v Ameriki. Vpoštevati je dalje treba še dejstvo, da imajo lastniki računov nekaj "tuje" gotovine naložene kar v lastnih žepih in žimnicah. Ako se opremo na predvojno razmerje teh naložb, bi lahko trdili, da se nahaja v slovenskih žepih v eni ali drugi obliki nad 100 milijonov dolarjev. Vsak slovenski devizni račun doma znaša povprečno \$240.

Tako postaja tudi jasno, zakaj Slovenci tako veliko potujejo v tujino in jih uradna stiska za

devize nič ne moti. Še eno vprašanje bi si lahko postavili: Ali ne bi kazalo, da bi kdo iskal dolarsko posojilo tudi doma? Čas za to še ni prišel, ako bo pa križa naraščala, bo pa vprašanje postalo vsaj zanimivo, če ne kaj več.

Uvoženi čevlji ubijajo čevljarsko industrijo

Leta 1958 so imeli v državi Massachusetts 1300 tovarn za čevlje, zdaj jih imajo le še 950!

NEW YORK, N.Y. — Ameriška čevljarska industrija je zaslala v resnično stisko. Zaradi visokih cen, pa tudi zaradi novega odnosa do mode, ne more več uspešno tekmovali s tujo industrijo čevljev. Posebno velik je uvoz čevljev iz Italije. V strahu pred izgubo dela so se ponekod delavci v čevljarskih tovarnah odpovedali že dogovorjenemu povišanju.

Ko je 431 uposlenec Good-year tovarne čevljev v Windsorju v Vermontu imelo na izbiro vztrajati pri povišanju plač ali pa izgubiti delo, so se odpovedali zvišanju plač, da so ohranili delo. Vodstvo tovarne jim je namreč povedalo jasno, da bo moralo tovarno zapreti, če bo unija vztrajala na dogovorjenem poviškju plač.

Upokojenci čevljarskih tovarn v državi Massachusetts dobivajo zdaj na mesec \$33.90 pokojnine, prihodnje leto bo to zmanjšano na \$25.50. Vzrok temu je stalno padanje unijskega članstva v čevljarskih tovarnah države. Pred 10 leti je imela unija 12.000 članov, zdaj jih ima le še 3.500!

Država Massachusetts je bila nekdanj eno glavnih središč čevljarske industrije v ZDA. Leta 1958 je bilo tam 1000 podjetij, ki so izdelovala čevlje v 1300 tovarnah. Zdaj je le še 500 takih podjetij, število tovarn pa je padlo na 950.

Pred 10 leti je znašal uvoz čevljev 6%, sedaj znaša 45%. Tovarne čevljev so si delno pomagale s tem, da so ustanovile

OTROK CVETJA — Dekletce na sliki je bilo posneto v Bangkoku na Tajskem, kjer je prodajalo vence cvetja za okoli vratu.

RAZSVETLJENI REN — Slika kaže razsvetljeni grad Ehrenbreitstein ob Renu, katerega 11 milj dolgo obalo so razsvetlili v veselje in zabavo številnih obiskovalcev v okviru festivala "Ren v plamenih".

CINEMOBILE NAJNOVEJŠE VRSTE — Filmska snemalna podjetja so zamislila nov avtomobil za prevoz snemalnih naprav in potrebnih. Na sliki ga vidimo z odprtimi vrati. Pravijo, da je mogoče spraviti vanj opremo in potreščine, ki so jih doslej vozili na 8 tovornjakih.

lo pri življenju, ki pa bodo začeli novo življenje in z novim številom časa...

Poznam nekaj starejših in res dobrih duhovnikov, ki tudi ne vidijo več rešitve človeka in ti duhovniki najbolj priporočajo svojim vernikom: *Ohranite svojo vero za vsako ceno*, ne dajte se zapeljati od krivih prerokov, katerih je danes toliko na svetu!

Dragi čitatelji, ustavimo se za trenutek in premislimo namen našega življenja na svetu, pomislimo na VEČNOST, ki stoji pred nami!

Prisrčno pozdravljeni vsi!
Stanko Mrak

Trikrat "dro" Koroška!

CLEVELAND, O. — Tako mi je zaklical Father Trunk ob svojem 102. rojstnem dnevu, ko sem se poslovil od njega v San Franciscu.

Besede "dro" ni mogoče prestaviti v noben jezik, Korošci jo uporabljajo, če komu pritrldijo, pohvalijo, tu bi pomenilo: dobro ti, pozdravljena Koroška!

Tako naj bodo tudi moja tri predavanja trikratna pritrlditev, pozdrav Koroški, pohvala njeni lepoti, pomembnosti v slovens

ALEXANDRE DUMAS,

Grof Monte Cristo

Monte Cristo, ki je poznal izvanredno finost čutov tega zvestega sluge, stopi k oknu. Skrit za zaveso, pregleda lahko celo cesto, ne da bi ga bilo mogoče opaziti. Ta opazi drugega moža, ki je stopil na obcestni kamen, menda zato, da bi boljše videl, kaj se godi v hiši.

"Prav," si misli, "dva sta torej; jeden dela, drugi straži."

Nato da Aliju znamenje, naj moža na cesti ne izgubi iz oči, in se vrne na svoje mesto.

Mož se orientira na ta način, da stopa po sobi z iztegnenimi rokami.

Končno se zazdi, da je zadovoljen. Kabinet je imel dvoja vrata; mož oboja zapahne.

Ko se bliža vratom spalnice, si Monte Cristo misli, da vstopi, in drži pištoli pripravljeni. Toda motil se je; le zapah zaškriplje v bakrovih obročih. To je bila zgolj previdnost. Nočni obiskovalec, ki ni vedel, da je grof za ta slučaj ukrenil pri vratih vse potrebno, je menil, da je čisto na varnem.

Mož potegne iz žepa nekaj predmetov, ki jih grof ne more razločevati, jih položi na mizo, se približa sekretarju, ga otipava, in zdi se, da se zelo začudi, ko ne najde v njem ključa.

Toda to je bil previden mož, ki je mislil in se pripravil na vse. Kmalu začuje grof, kako zazveni železo ob železo, kar povzroči zvezek različnih ključev, kakoršne nosijo navadno s seboj ključarji, če imajo odpreti kako ključavnico.

"Ah," zamrmra Monte Cristo s smehljajem varanega upanja, "to je samo tat."

Toda mož v temi ne more najti zaželjenega orodja. Vrne se k mizici, na kateri so ležale njegove stvari, pritisne na pero, in blede, a vendar precej močna luč razlije svoj sij tako, da je mogoče spoznati roke in obraz tatu.

"Za Boga," pravi Monte Cristo presenečen in stopi korak nazaj, "to je."

Ali dvigne svojo sekuro. "Ne gani se," pravi njegov gospod, "in pusti orožje pri miru, kajti več ga ne potrebujeva."

Nato še bolj tiho pristavi nekaj besed, kajti tat je slišal prvi vsklik presenečenja, ki se je izvil grofu, ter stal zdaj v sobi trepetaje in napenjaje svoja ušesa.

Ali se previdno dvigne, se splazi po prstih do alkovna in vzame iz njega črno obleko z velikim okroglim klobukom. Grof odloži med tem svojo vrhno obleko, odgne telovnik, in v trepetajočem mesečnem svitu se prikaže pod njegovo srajco jedna onih dveh jeklenih tunik, katerih poslednjo je nosil na Francoskem kjer se niso bali bodal, morda Ludovik XVI. ki je vedno trepetal pred nožem, namerjenim na njegove prsi, a je moral vendar umreti pod udarcem sekire.

Ta tunika kmalu izgine pod dolgo duhovniško obleko, in lepi grofovi lasje se izgube pod tonzuro. Klobuk na glavi izspremeni Monte Crista v popolnega abbeja.

Tat, ki ničesar več ne sliši,

prične med tem zopet nadaljevati svoje delo, in že je popuščala ključavnica pred njegovim ponarejenim ključem.

"Prav," zamrmra grof, misle na skrivnost ključavnice, ki je bila tatu neznana, "prav, to te za nekaj minut zadrži."

In nato stopi k oknu. Mož na cesti je stopil s kamna ter hodil po cesti gori in doli. Zdelo se je, da pazi mesto na one, ki bi lahko prišli z Elizajskih Polj ali iz predmestja Saint-Honore, samo na to, kaj se godi v hiši.

Monte Cristo se udari po čelu, na na pol odprtih ustnicah mu zaigra tih smehljaj.

Nato se približa Aliju in pravi tiho:

"Ostani skrit tukaj v temi, in naj se pripeti karkoli, naj nastane kakoršenkoli hrup, ne prikaži se, dokler te ne pokličem imenoma."

Ali se pokloni v znamenje, da je razumel.

Nato grof vzame svečo, jo prižge in baš v hipu, ko se tat najmarljivejše ukvarja s ključavnico, vstopi tiho v kabinet, drže svečo tako, da razsvetljuje njen sij njegov celi obraz.

Vrata so se odprla tako tiho, da jih tat ni slišal. Toda z velikim začudenjem zapazi, da je soba naenkrat postala svitla. Okrene se.

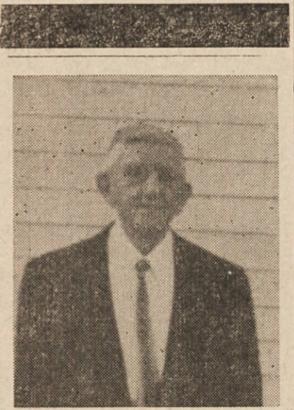
"Ej, dober večer, ljubi gospod Caderousse," pravi Monte Cristo. "Ej, vraga, kaj vas je privedlo ob tej uri na ta kraj?"

"Abe Busoni!" vsklikne Caderousse. In ne vede, na kakšen način je mogla ta prikazen priti do njega, spusti zvezek ponarejenih ključev na tla in ostane nepremičen, kakor da ga je zadela strela.

Grof stopi med Caderousse in okno ter zapre na ta način tatu vsak izhod.

"Abbe Busoni!" ponovi Caderousse, zroč vanj ves prestrašen.

"No," pravi Monte Cristo, "no da, abbe Busoni, in sicer zelo vesel, da ga še poznate, moj ljubi. To kaže dober spomin,

V blag spomin

OB SEDMI OBLETNICI ODKAR JE V GOSPODU PREMINUL NAŠ LJUBLJENI SOPROG, PREDOBRI OČE, STARI OČE IN PRASTARI OČE

Victor Vokač

Izdihnil je svojo plemenito dušo dne 7. oktobra 1964.

V miru božjem zdaj počivaj, dragi, nepozabni nam, v nebesih rajsko srečo uživaj do svidenja na vekomaj.

Zaljujoči:

soproga JENNIE, otroci, vnuki in vnučkinje pravniki in pravnikinje in ostali sorodniki.

Cleveland, O. 7. okt. 1971.

kajti če se ne motim, je zdaj že deset let, odkar se nisva videla." Pri tej mirni, mogočni ironiji se ubogemu Caderousseu prične v glavi vrteti.

"Abbe, abbe!" zajecija, dočim njegovi zobje klopočejo, in nehote sklene roke.

"Namenila sva se pač, da okradeva grofa Monte Crista, ali ni res?" vpraša preoblečeni abbe.

"Gospod abbe," jecija Caderousse in zastoj poskuša priti do okna, "ne vem... prosim vas, verujte mi... prisegam vam..."

"Ulomljena šipa," pravi grof, "slepa svetilka, zvezek ponarejenih ključev, na pol odprt sekretar: mislim, da sva na ta način dovolj jasna."

Caderousse bi se bil rad zadržal s svojo ovratnico. Poskušal je najti kot, v katerega bi se skrnil, luknjo, skozi katero bi lahko izginil.

"Ah, vidim, da ste še vedno isti, gospod morilec," pravi grof.

"Gospod abbe, če veste vse, vam tudi ni neznan, da je Carconte zakrivila več, in to je uvidela tudi sodnijska oblast, ki me je obsodila samo na galeje."

"Torej ste svojo kazen prebili, ko vas vidim tukaj v najlepšem položaju, ki vas spravi zopet tja?"

"Ne, gospod abbe, nekdo me je odprostil."

"Ta nekdo je izkazal človeški družbi krasno uslugo."

"Ah," pravi Caderousse, "obljubil sem..."

"Torej slab povratek... To vas spravi na trg Greve. Tem slabše, tem slabše, diavolo, kakor pravijo otroci sveta v moji domovini."

"Gospod abbe, slediti moram nepremagljivi moči..."

"To pravijo vsi zločinci."

"Sila..."

"Ah, kaj to! Sila lahko prisili človeka, da gre beračit ali ukrade peku kos kruha, toda ne, da ulomi sekretar v hiši, o kateri misli, da v nji ni ljudi. In ko ti je prinesel dragotinar Johannes štirideset tisoč frankov za demaut, ki si ga dobil od mene, in si ga umoril, da bi imel denar in demant, ali se je zgodilo to tudi v sili?"

"Odpuščenje, gospod abbe!" pravi Caderousse. "Enkrat ste me že rešili, o, rešite me še drugič. Sami ste," pravi, sklepaje roke. "Ali pa morda že čakajo orožniki, pripravljeni, da me pograbijo?"

"Čisto sam sem," odvrne abbe, "in še enkrat bom imel s teboj usmiljenje, da te izpustim kljub nevarnosti, da moja slabost povzroči novo nevarnost, toda

pod pogojem, da mi priznaš čisto resnico."

"Ah, gospod abbe," vsklikne Caderousse in stopi Monte Cristu bližje, "pač lahko rečem, da ste vi moj rešitelj."

"Ti trdiš, da si bil z galej oprostjen?"

"Da, kakor gotovo se imenujem Caderousse, gospod abbe."

"In kdo te je oprostil?"

"Neki Anglež."

"Njegovo ime?"

"Lord Wilmore."

"Poznam ga, in torej se lahko natanko prepričam, če govoriš resnico."

"Čisto resnico govorim, gospod abbe."

"Ta Anglež je bil torej tvoj pokrovitelj?"

"Ne moj, ampak pokrovitelj mladega Korza, ki je bil moj to-

variš."

"In ta se je imenoval?"

"Benedetto."

"To je krstno ime."

"Drugega ni imel, kajti bil je najdenček."

"In on je ubežal s teboj vred?"

"Da."

"Na kakšen način?"

"Delala sva v Saint-Mandrieru pri Toulonu; ali poznate Saint-Mandrier?"

"Da."

"Torej opoludne, ko je vse spalo..."

"Kaznjenci, ki opoldne počivajo! Naj še kdo pomiluje te vesele brate!" vsklikne abbe.

"Vraga," pravi Caderousse, "človek ne more vedno delati, saj ni pes."

(Dalje prihodnjič)

EUROPA TRAVEL SERVICE

759 East 185. Street, Cleveland, Ohio 44119

POTOVANJA V DOMOVINO in prihod SVOJCEV V AMERIKO PREVOZ Z LETALI IN LADJAMI PO VSEM SVETU

Vam točno po Vaših željah oksrbimo in uredimo najboljše zveze.

Poslujemo v našem domačem in tudi drugih evropskih jezikih. JEROME A. BRENTAR

EUCLID POULTRY

V zalogi imamo vedno očiščene piščance, na kose zrezane, popolnoma sveža jajca ter vseh vrst perutnine. Pridite in si izberite!

HOWARD BAKER

648 EAST 185 STREET, EUCLID

KB 1-3187

JOS. ZELE IN SINOVI

POGREBNI ZAVOD

6502 ST. CLAIR AVENUE

Tel.: 361-0583

COLLINWOODSKI URAD

452 E. 152nd STREET

Tel.: 481-3118

Avtomobili in bolniški voz redno in ob vsaki uri na razpolago. Mi smo vedno pripravljeni z najboljšo postrežbo.

ZENINI IN NEVESTE!

NASA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA VAM TISKA KRASNA POROČNA VABILA PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE VZOREC PAPIRJA IN CRK

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

HEnderson 1-0628

ZASTONJ VOŽNJA — Fantiči v Napoliju so se obesili na voz cestne železnice za zastonjkarsko vožnjo.

VESELJE FOTOGRAFOV — Kot nekaj v Beli hiši, ko je bil njen oče John F. Kennedy še živ, je Carolyn Kennedy veselje fotografov. Na sliki jo vidimo, ko je bila na te-niških prvenstvenih tekmah v Forest Hills, N.Y.

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

EVERGREEN PARK—BY OWNER 6½ rms. 2 bdrm. townhouse. WW crptg., cent. air, fin. bsmt. with bar, fully applianced. (3 yrs. old). Immed. poss. Mid \$20's. Call 448-4552

(193)